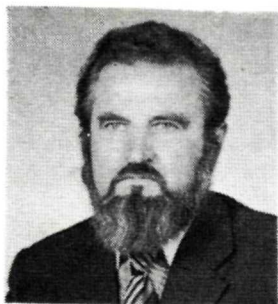

KRONIKA

Na päťdesiatiny Ing. Andreja Džuberu

Plný elánu, životného optimizmu, príznačnej dobrosrdečnosti a v dobrom zdraví oslávil vo februári svoje päťdesiate narodeniny Ing. Andrej Džubera, vedúci geologickej oblasti Geologického prieskumu v Košiciach.

Narodil sa 4. februára 1933 v Hostoviciach v Humenskom okrese. Krásne horské prostredie rodného kraja už od mladých liet vzbudzovalo v ňom vrelý vzťah k prírode a neskôr aj k prírodným vedám, a tak po maturite na Gymnáziu v Humennom začal roku 1952 študovať na Baníckej fakulte VŠT v Košiciach. Zaujala ho najmä ložisková geológia, ktorú v rokoch 1953—1958 úspešne študoval na jednej z najstarších baníckych vysokých škôl v ZSSR, v Dnepropetrovske. Tam získal aj titul banského inžiniera v špecializácii geológia a prieskum nerastných surovín.

S pevným predsavzatím prispieť k rozvoju Východoslovenského kraja nastúpil Ing. Andrej Džubera 15. júla 1958 do služieb Geologického prieskumu na pracovisko vo Vranove nad Topľou. Svoje odborné vedomosti z ložiskovej geológie mohol hneď využiť pri archívnom hodnotení ložiska Bindt a navrhol spôsob ďalšieho hlbokého prieskumu sideritových žíl.

V rokoch 1959—1969 sa jubilant intenzívne venoval vyhľadávaniu kamennej soli (na výrobu umelých hnojív), a najmä možnému

pokračovaniu soľonosného prešovského súvrstvia na východ od Slanských vrchov, ako aj výskytu soli v mladších neogénnych súvrstviach. Výsledky jeho úspešnej práce potvrdzuje nájdenie a priestorové overenie okolo 1 miliardy t kamennej soli. Dokumentuje to záverečná správa Zbudza — soľ, vyhľadávací prieskum, Zbudza — soľ, predbežný prieskum, Zbudza II a Vranov — soľ.

Vyhľadávanie ortuti v paleogéne bolo obdobím (1954—1971) rýchleho odborného rastu jubilanta a cieľavedomého odhaľovania zákonitostí lokalizácie Hg mineralizácie v rozličných faciálnych vývoch paleogénu. Potvrdil jej spätosť aj s významnými zlomovými pásmami, v ktorých okolí a na ktorých sa Hg koncentruje vo vhodnom litologickom prostredí. Poznatky zhrnul v záverečnej správe Ladomirov — Michajlov, ortuťnaté rudy.

Už počas vyhľadávania ortuti sa jubilant musel venovať aj neovulkanitom ako možnému zdroju Hg mineralizácie, preto presadzoval, aby sa sformovala skupina orientovaná na neovulkanity východného Slovenska, a roku 1965 sa stal jedným z jej zakladajúcich členov.

Bohaté skúsenosti z prieskumu ložísk zužitkoval Ing. Andrej Džubera ako expert na Kube pri vyhľadávaní a prieskume žiaruvzdorných chromitových rúd, ktorých ťažba bola v čase jeho príchodu pre nedostatočnú zásobu zastavená. Počas jeho takmer štvorročného pôsobenia sa prehodnotili všetky výskyty chromitu vo východnej časti Kuby a bol predložený návrh na ich prieskum a ťažbu. Jubilant ako popredný odborník v tejto problematike bol aj odborným poradcom ministerstva hút a ťažkého strojárstva pri uzatváraní dohôd o dovoze žiaruvzdorných chromitov pre naše podniky.

Po návrate z Kuby sa jubilant stal roku 1975 vedúcim geologickej oblasti v Košiciach

a túto funkciu vykonáva dodnes. Je neúnavný pri vytváraní dobrých pracovných podmienok a medziľudských vzťahov. Odzrkadľuje sa to v ustavične rastúcej odbornej úrovni pracovníkov geologickej oblasti a v ich významnom podiele na rozvoji slovenskej geológie.

Úspešnú prácu oblasti pod vedením jubilanta ocenila roku 1977 aj vláda ČSSR a Ústredná rada odborov vyznamenaním Vynikajúci kolektív a Ing. Andrej Džubera dostal v roku 1975 a 1980 vyznamenanie Zaslúžilý pracovník podniku I. a II. stupňa a Najlepší pracovník SGÚ.

Jubilant napriek svojej zodpovednej funkcii využíva vlastnú odbornosť a skúsenosti aj pri plnení úloh geologickej oblasti, napr. pri úlohe Košice-okolie, tehly. Východné Slovensko-juh, piesky, Fichtenhübel — Cu-Fe rudy. Vyzdvihujeme aj jeho činnosť v rade politických a spoločenských organizácií, ktorá bola viac ráz ocenená.

Je dlhoročným spolupracovníkom časopisu *Mineralia slovaca* ako prekladateľ zo slovenčiny do ruštiny a španielčiny.

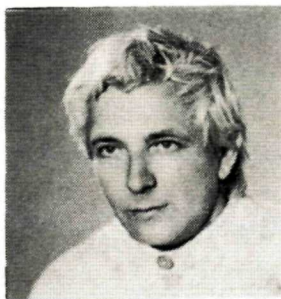
V mene kolektívu pracovníkov Geologického prieskumu, ako aj celej geologickej verejnosti želáme jubilantovi Ing. Andrejovi Džuberovi pevné zdravie, dobrú pracovnú aj osobnú pohodu, zachovanie si obdivuhodného optimizmu a vytrvalosť v činnosti na prospech geológie Slovenska.

Ján Bartalský

Ing. Mikuláš Ingr päťdesiatročný

V kronikách geologických periodík sa stále častejšie objavujú mená jubilantov generácie, ktorá svoju profesionálnu prípravu absolvovala v päťdesiatych rokoch. Toto obdobie sa právom označuje ako novodobá renesancia geologických

vied. Vtedy v kvalitatívne novej výchovno-vzdelávacej sústave vyrástla bohatá generácia geológov, ktorá sa potom hneď po

násťte do praxe nadšené zúčastňovala na formovaní socialistických základov československej geológie a neskôr významne prispela k jej rozvoju. Nie je našou úlohou bilancovať celú túto etapu našej vedy, ale pripomenúť aspoň tých, čo v refazci jej úspechov tvoria ohnivé, lebo svoj um, energiu a statočnú prácu venovali na prospech spoločnosti.

Z tejto generácie do rodiny päťdesiatnikov vstúpil aj popredný pracovník inžinierskej geológie a geotechniky Ing. Mikuláš Ingr. Narodil sa 6. decembra 1932 vo Vacenoviach, stredoškolské štúdiá absolvoval roku 1951 na Gymnázium v Strážnici a vysokoškolské na Vysoké škole banskej v Ostrave roku 1955. Potom ako inžiniersky geológ nastúpil do Ústavu stavebnej geológie v Žiline. Prax v tom čase vyžadovala dobrú odbornú prípravu, ale aj univerzálnosť, a teda aj riešenie úloh širšieho odborného spektra. Preto aj jubilantova činnosť za viac ako štvrtstoročie má široký záber. Spočiatku riešil aj hydrogeologické otázky obyčajnej vody, ale ťažiskom jeho pôsobnosti boli a zostali úlohy inžinierskej geológie. Jeho činnosť vyústila až do riadiacej funkcie odborného geológa pre inžiniersku geológiu v n. p. IGHP. Nemožno tu uviesť všetky úlohy, ktoré jubilant riešil. Spomenieme aspoň prieskum v súvislosti s vodnými dielami na Orave (Polhora, Krivá — D. Lehota), energetickým využívaním dolín Západných Tatier (Tichá, Kamenistá, Koprova, Račková, na rieke Ciroche, ďalej v povodí Hrona medzi Breznom a Banskou Bystricou), vodným dielom Senné, Suché Brezovo, Tisovník v neovulkanitoch Krupinskej vrchoviny, ako aj mnohé prieskumy súvisiace už s hotovými vodnými dielami, priemyselné občianske stavby a i. Z nich aspoň niektoré: vodná nádrž pod Bukovcom, zosuny na Lipovskej Mare, derivačné kanály a geologický dozor na hydrocentrále Mikšová a Hričov, inžinierskogeologické mapy na urbanistické ciele 1 : 5000, list Ilava a Vrútky.

Od 60. rokov sú to aj prieskumy zosuvných území a inžinierskogeologické mapovanie pre potreby sanácie, urbanizmu a riešenia kalamitných situácií, ako napr. zosun na predstaviteľskom záreze derivačného kanála, v Handlovej, Lubietovej, priehrada v Hriňovej a i. Vari niet geologického regiónu v Západných Karpatoch, ktorého by sa odborná činnosť jubilanta nedotýkala. Zo svojej funkcie odborne usmerňoval úlohy štátneho rozpočtu hospodárskych jednotiek súvisiace s regis-